

[Lønger]

handlet af den kommission, som Folketinget selv har nedsat.

Det vil sige, at vores behov for at indhente sagkyndig bistand og vores behov for at få en sagkyndig vurdering må være opfyldt, medmindre vi da skal have et forslag af denne karakter behandlet i to råd. Det er jo også sådan, at i kommissionen, der er nedsat, har Justitsministeriets egen repræsentant støttet, at dette forslag blev fremsat.

Jeg vil godt tilføje, at da vi i sin tid, for ca. tre år siden, nedsatte kommissionen, gav i hvert fald de partier, der fremsatte og vedtog forslaget, klart udtryk for fra denne talerstol, at dette, at kommissionen er nedsat, ikke skal betyde, at der ikke må ske forbedringer undervejs. Jeg er overbevist om, at jeg husker rigtigt, når jeg siger, at justitsministeren gav udtryk for det samme.

Derfor synes jeg, at de begrundelser, ministeren er kommet med i dag, er meget, meget svage, og jeg er skuffet over, at ministeren ikke substantielt har taget stilling til indholdet i det forslag, der foreligger.

Formanden:

Vi går til ordførerne. Hr. Torben Lund har ordet.

Torben Lund (S):

Det er jo glædeligt, at også ordførerne kan få ordet, uden at man skal tage korte bemærkninger, selv om man er ordfører for det parti, der normalt kommer først til.

Forslaget bygger på, synes jeg, det meget positive arbejde, man har lavet i den kommission til belysning af homoseksuelles situation i samfundet, vi fik nedsat for nogle få år siden. Jeg tror, vi kan konstatere allerede nu, at selv om vi nu laver denne regel, vil den næppe og forhåbentlig ikke blive anvendt i særlig stort omfang. Alligevel vil vi gerne støtte forslaget, og det vil vi gøre med flere begrundelser.

Jeg tror, at det vil have en meget god psykologisk effekt. Jeg tror, det vil være med til at påvirke holdningen i befolkningen i forhold til homoseksuelle på en positiv måde. Det er et behov, som måske ikke er blevet mindre, efter at der vel er en øget risiko for diskrimination imod specielt bøsser på grund af AIDS-sygdommen. Mere følelser kan man vel også sige, at vi med denne ændring af

lovgivningen følger de anbefalinger og resolutioner op, som foreligger fra forskellige internationale organer, vi jo normalt lytter til.

Endelig vil jeg godt sige – det er måske i virkeligheden den største gevinst ved forslaget – at med en sådan vedtagelse er Folketinget med til at udtrykke anerkendelse af, at den måde kan man altså også leve sammen på: som homoseksuel.

Jeg vil godt komme med en enkelt kommentar til lovforslagets bemærkninger, for jeg tror faktisk, der foreligger en misforståelse hos forslagsstillerne. Det er, ligesom om de et sted i bemærkningerne forudsætter, at dette vil betyde, at man ikke i forbindelse med jobsøgning kan diskriminere. Det kan man stadig væk. Vores antidiskriminationslovgivning sikrer ikke imod, at en arbejdsgiver – i hvert fald ikke en arbejdsgiver på det private område – nægter at ansætte en person på grund af vedkommendes tro, vedkommendes race, vedkommendes religion og nu også vedkommendes seksuelle orientering. Den mulighed vil stadig være der, fordi vores antidiskriminationslovgivning ikke tager højde for den situation.

Jeg kan altså give forslaget fuld opbakning. Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger om justitsministerens indlæg her fra talerstolen.

Jeg synes nok, justitsministeren har været i de fjerneste kroge af Justitsministeriet for at finde argumenterne for at sige nej til dette.

Jeg synes også, det er lidt uheldigt, at justitsministeren vil bruge ytringsfriheden som argument imod forslaget. Man kunne med lige så stor ret sige, at så kunne vi på grund af vidtstrakt ytringsfrihed her i landet – og den er vi da enige om at vi skal have – heller ikke have den gældende antidiskriminationslov stående. Det er vel en lige så stor indskrænkning i ytringsfriheden. Hvis man skal bruge det argument, kunne man komme i en situation, hvor man godt må fremsætte ringeagtstytringer over for personer på grund af deres race eller religion. Jeg synes, det er et meget farligt argument i denne diskussion.

Endelig vil jeg godt sige til det med, om det nu har været forelagt det ene eller det andet sted, sammenholdt med tidligere praksis, at jeg tror, justitsministeren er nødt til at indrømme, at det sidste forslag, vi har set, om retshåndhævelsesarresten, i hvert fald